

Broseta: reacció per l'assassinat i valoració com a home polític

Joan Lerma. President de la Generalitat valenciana.

Manuel Broseta ha estat sempre un dels grans artífexs de la transició, no sols valenciana sinó espanyola. Ha treballat sempre per la concòrdia i la llibertat dels ciutadans i ha lluitat per tant per la convivència pacífica. Era una gran persona, la seua mort representa una gran pèrdua. Havíem coincidit en moltes ocasions però, sobretot, havíem coincidit en els objectius de buscar la democràcia i la convivència per als valencians i espere que quede clar per als seus assassins que això no provoca altra cosa que el rebuig més absolut de tots els valencians.

La seua personalitat no pot explicar el més mínim odi per part de ningú; els assassins no tenen cap raó en els seus actes però menys encara quan actuen contra una personalitat com la de Broseta...

Com a catedràtic era ben coneguda la seua trajectòria professional, ja que ha intevingut en els assumptes més complexos que hi havia en l'àmbit nacional. Com a ciutadà sempre s'ha preocupat per qüestions de la política i la convivència. Va ser un impulsor clar del procés de la transició en Espanya, i això és un gran servei a la convivència, a la pau i a la llibertat. Tot això s'ha reflectit sempre en la recerca contínua per servir als interessos dels valencians...

Ernest Lluch. Rector de la Universitat Menéndez Pelayo i ex-ministre de Sanitat.

La reacció és la mateixa que contra tots els assassinats del nacionalisme violent. Personalment el coneixia des del 1970. És una qüestió personal, una relació llarga. Entre els catedràtics valencians dels setanta era un dels pocs demòcrates. Fa poques setmanes ens vam veure en la inauguració de l'exposició d'Andreu Alfaro a València. També ens vèiem en les reunions de professors demòcrates. Vam coincidir quan jo era diputat i ell senador. Un home que he tractat molt. És el valencià que, en el procés realment democràtic, ha tingut més importància.

Miquel Roca. Secretari general de Convergència Democràtica de Catalunya.

Tot assassinat d'aquesta naturalesa et deixa molt impressionat perquè, si tot atemp-

tat és absurd, quan coneixes la persona l'absurditat es multiplica. No tinc més pena per la mort de Manuel Broseta que la que tinc per un guàrdia civil al País Basc. Ho he de dir amb sinceritat. Però visc de més a prop aquesta mort perquè és una persona que coneixia, amb la qual, vaig compartir discussions, debats i fins i tot acords en l'època que ell va ser secretari d'estat per a les autonomies. Després coincidíem a Madrid

Joan Lerma, Ernest Lluch, Miquel Roca i Joaquín Maldonado, quatre personalitats que recorden la figura de M. Broseta

en reunions, trobades, etc. És un home que deixarà un record de demòcrata, un liberal, un home obert a les inquietuds del món i del moment. Em pregunto per què el terrorisme ha de matar Broseta. No entenc res i em provoca molta inquietud.

Com a secretari d'estat per a les autonomies en tinc un record positiu. Va ser un home amb qui vaig trobar molt sovint climes d'entesa. No puc en parlar com a polític valencià perquè no el vaig conèixer en aquesta conjuntura, però en tot cas en el seu pas per Madrid havia trobat molts motius de simpatia.

Joaquín Maldonado. Síndic honorari de la Borsa de València i amic personal de M. Broseta.

El meu primer coneixement i tracte amb Don Manuel Broseta el vaig tenir cap a l'any 1966, quan ell, jove de poc més de trenta anys, iniciava la seua fecunda tasca

universitària en la, recentment guanyada càtedra de Dret Mercantil de la nostra universitat. Recorde que en aquells moments, durant un cap de setmana, li vaig regalar un llibre acabat de publicar, *Cartas del pueblo español*, treball d'un equip dirigit per D. José M. Gil Robles, del qual vaig formar part. Dies després em va confessar que va iniciar la seua lectura en arribar a casa i que la va terminar sense descans, d'una tirada. Aquell inici de la nostra relació personal, inspirat en una preocupació ciutadana comuna, s'ha continuat ja sense interrupció tota la vida, en una comuna col.laboració intel.lectual, professional i ciutadana.

Moltes i diverses van ser les nostres actuacions comunes en els distints àmbits ciutadans de València i d'Espanya. En l'Ateneu Mercantil, en la Universitat, en la consolidació per a València de la institució del Liceu Francès; en el suport de la llengua valenciana: ell des del Consell de la Caixa d'Estalvis, presidit aleshores per D. Adolfo Giménez del Río, els dos participàrem en l'inicial Consell per el Foment de la Llengua i Cultura Valenciana, amb col.laboradors tan qualificats com el professor D. Manuel Sanchis Guarner, D. Martí Domínguez, D. Adolf Pizcueta, D. Robert Moroder, D. Lluís Guarner i tants altres.

Jo, ja vell i declinant, mai he deixat de tenir pel doctor Broseta l'admiració que la seua gran qualitat humana mereix, i per això no puc en el moment present de la seua tràgica desaparició, deixar de lamentar profundament el gran buit que la seua absència produirà a València en un moment en què la seua madura personalitat, intel.ligent i patriòtica, donava tan fundades esperances de jugar per a València i per a Espanya fruit de concòrdia i eficàcia en la convivència democràtica del país en aquests crítics moments de renovació europea i mundial en què tots els esforços són necessaris per a consolidar tantes esperances positives de la germanor mundial, col.laborant des del nostre món valencià, espanyol, europeu i cristià.

Acabe el meu record amb una salutació cordial i afectuosa als seus familiars, demanant a Déu que els concedesca lenitiu al seu just dolor i aculla misericordiosament en el seu si a la gran figura desapareguda.